

Inhoudsopgave

Inleiding	1
Wij, gastouders	
De rode draad	2
Baby`s	3
Hechting	
Aandacht	
Voorspelbaarheid en taal	
Spelen	
Dagritme en slapen	
Huilen	
Eerlijkheid	
Dreumesen en peuters	4
Hoe doe ik dat?	
Spelen	
Eerlijkheid	
Schoolgaande kinderen	5
Hechting	
Buiten spelen	
Binnenspelen	
Kinderen van verschillende leeftijden	5
Komen en gaan	6
Ontwikkelingsgebieden	6
Sociaal-emotionele ontwikkeling	7
Conflicten	
Mijn eigen emoties	
Taalontwikkeling	8
Luisteren	
Taal verwerven	
Honderd talen	
Lichamelijke ontwikkeling	9
Bijzondere kinderen	10
Mag het een ietsje meer zijn	
Afspraken met ouders	11

Inleiding

Wij, gastouders.....

Wij zijn gastouder geworden omdat we van kinderen houden en plezier hebben in het omgaan met kinderen.

We weten dat we als gastouder een verantwoordelijke taak vervullen.

Daar hebben wij de ouders en kinderen iets in te bieden: warmte, veiligheid, respect, inlevingsvermogen, ervaring, ondersteuning....

Wij vangen kinderen op van ouders die een baan hebben, een studie of cursus volgen of om andere redenen opvang voor hun kinderen nodig hebben. De leeftijden van de kinderen die wij opvangen zijn van 0 t/m 12 jaar.

Wij zijn geregistreerd bij gastouderbureau ROOS en vangen kinderen op in ons eigen huis of bij de ouder thuis.

Dat we officieel geregistreerd zijn, betekent dat het huis waar de opvang plaats vindt voldoet aan de wettelijke normen voor veiligheid en hygiëne. Dit is gecontroleerd bij de afname van RIE veiligheid en gezondheid, welke jaarlijks of bij veranderende situaties herhaald wordt.

Wij hebben met gastouderbureau ROOS afspraken gemaakt omtrent de hygiënische omstandigheden en de veiligheid van de ruimte waarin de kinderen opgevangen worden.

Bij de intake hebben we ook kennis genomen van het pedagogisch beleid van gastouderbureau ROOS, we staan daarachter en we handelen, ieder met onze persoonlijke stijl in de geest van dit beleid. Dit zijn we overeengekomen in het intakegesprek met het gastouderbureau.

Het vertrouwen in onze liefde voor kinderen, het plezier in omgaan met kinderen,

Onze pedagogische competenties/ervaring of potentieel, ons organisatietalent, waren voor gastouderbureau ROOS redenen om ons te registreren als gastouder.

Net zoals het omgaan met hygiëne en veiligheid concreet gemaakt zijn in de RIE veiligheid en gezondheid, krijgt het pedagogisch beleidsplan concreet handen en voeten in ons pedagogisch werkplan.

Het omschrijft de aard van ons pedagogisch handelen en dienst als ondersteuning voor ons als gastouder en als ondersteuning van de dialoog over het pedagogisch handelen tussen ons, het gastouderbureau en de ouders.

Dit pedagogisch werkplan zet ons aan om bewust te blijven over het *waarom* van ons handelen en ons regelmatig de vraag te stellen: waarom doe ik dit zo en kan het ook anders?

Items over dit werkplan kunnen een aanleiding zijn voor gespreksstof op bijeenkomsten van ons als gastouder waar we met elkaar ervaringen uitwisselen.

Op deze manier kunnen wij als gastouder onze pedagogische kwaliteit blijven verhogen.

De rode draad

In een gedegen pedagogisch werkplan hoort aandacht besteed te worden aan de volgende vier items:

- A** Emotionele veiligheid
- B** Sociale competentie
- C** Persoonlijke competentie
- D** Overdracht normen en waarden

Bij de volgende hoofdstukken wordt letter toegevoegd van het item dat er nadrukkelijk in gegeven is, ofschoon in elk hoofdstuk wel iets van alle vier te proeven is.

Inleiding	C
Baby's	A
Dreumesen en peuters	A, D
Schoolgaande kinderen	A, B
Kinderen van verschillende leeftijden	A
Komen en gaan	A
Ontwikkelingsgebieden	A, B, C, D
Sociaal-emotionele ontwikkeling	A, B, C, D
Taalontwikkeling	A, B, D
Lichamelijke ontwikkeling	A, B, D
Bijzondere kinderen	A, C

Baby`s A

We zijn ons sterk bewust van de behoeften van baby`s.

Baby`s zijn heel gevoelige wezentjes die non verbaal veel meekrijgen van hun omgeving. Er is in hun gevoel nog geen scheiding tussen hun binnen- en buitenwereld.

Hechting:

Zijn of haar hechting is heel belangrijk en als gastouder houd ik gedurende de opvangperiode in eerste instantie de directe verzorging geheel in eigen hand, ook al staat mijn grote dochter te verlangen om het flesje te geven. Ik knuffel graag, de baby leert zo mijn warme gevoel, geur en aanraking kennen. Ik word een bekend en vertrouwd deel van zijn wereld.

Aandacht:

Ik neem voor alles tijd en maak oogcontact tijdens het voeden. Ik ben helemaal aanwezig voor de drinkende baby. Ik doe er alles aan om de omstandigheden zo te maken dat ik onverdeelde aandacht kan geven. Ik probeer haastig gevoel en onrust te voorkomen tijdens het voeden. Ik erken het belang van rust en regelmaat.

Voorspelbaarheid en taal:

Bij het verschonen vertel ik hardop aan de baby wat ik doe en geef de baby de prettige ervaring van stem. En taalgebruik in de communicatie. Dit is goed voor de taalontwikkeling en voor het gevoel van veiligheid. Door de koude billetjes te benoemen bij het afdoen van de luier en het aan te kondigen dat na het schoonmaken weer een warme luier komt gaat het kindje een ritme in de gebeurtenissen ontdekken. Ik noem vaak de naam van het kind en heb bij het praten veelvuldig oogcontact. Door goed te kijken naar het gedrag van het kind, vertelt het mij precies wat het nodig heeft. Ik ben voorspelbaar en dit geeft het kind een veilig gevoel.

Spelen:

Ik heb speelgoed in huis wat geschikt is voor de leeftijd van het kind, soms geven de ouders ook speelgoed mee.

Speelgoed kan ook een schoon leeg boterkuipje zonder scherpe randjes zijn, waar iets in kan. Het mooiste speelgoed ben ik zelf, ik zing liedjes, speel kietelspeltjes en kiekeboe (*voorspelbaarheid, ik kom en ik ga, ik kom weer terug..*)

De baby speelt op een plek waar het ook veilig is t.a.v. omvallende blokkentorens, gestoei en harde geluiden van andere kinderen. Ik zorg dat van de baby geen lichamelijke activiteiten gevraagd worden waar het kindje nog niet aan toe is. Buiten zijn is goed voor alle kinderen, bij een baby speelt het weertype echter een grote rol en ik zorg dat het in juiste omstandigheden aangekleed en vervoert wordt bij het bv halen en brengen van andere kinderen naar school.

Dagritme en slapen:

Ik ben op de hoogte van het "slaapritueel", en de gewone dagindeling van de baby thuis. Binnen de mogelijkheden die ik heb, probeer ik deze zoveel mogelijk te laten lijken op elkaar zonder op de ouders te hoeven lijken als persoon. Zodra ik mijzelf ben geeft dat mij en dus ook de baby de meeste rust (voorspelbaarheid). Ook leert de baby mij dan echt kennen zoals ik ben, dit is goed voor de hechting.

Huilen:

Ik weet dat een huilbaby het vaak fijn vindt om in een draagzak te zijn en indien noodzakelijk en mogelijk zal ik daar gebruik van maken. Ik weet dat een voorwaarde daarbij is dat ik me er zelf rustig bij moet voelen, om mijn rust in direct contact op de baby over te kunnen brengen.

Eerlijkheid:

Ik geef eerlijk aan, naar de ouders en gastouderbureau ROOS toe, als het me niet lukt om een baby te geven wat het nodig heeft. Dat zegt niets over mijn kwaliteit als gastouder voor wellicht een andere leeftijdsgroep of een ander temperament. Het zegt ook niets over het kindje, hooguit over de combinatie met mij.

Dreumesen en peuters **A, D**

In deze leeftijd begint bewustzijn te ontstaan met betrekking tot verschillen tussen binnen en buitenwereld en hoe het een directe invloed heeft op het ander.
De ontwikkeling van het "ik" begint.

Hechting:

Ik realiseer me dat een dreumes en peuter een gevoel van veiligheid haalt uit grenzen en voorspelbaarheid. De veelheid van ervaringen die het ontdekken van de buitenwereld het kind geeft, het ontdekken van zijn eigen plek daarin, kan dezelfde soort verwarring geven als kinderen in de puberteit die hun identiteit en de "grote wereld" aan het onderzoeken zijn.

Door een veilige omgeving te bieden kan de dreumes en peuter zich veilig ontwikkelen.

Ik maak een stabiele, duidelijke, liefdevolle omgeving waarin het kind zich kan hechten, vaste grond onder de voeten heeft (duidelijke grenzen) in deze belangrijke periode.

Hoe doe ik dat?

- Ik heb een tamelijk vaste dagindeling. Omdat de peuter nog geen klok kan kijken, zijn de dagelijkse gebeurtenissen voor hem een oriëntatie in tijd. Eerst dit en dan dat ect.... dan komt mama!
- Ik noem het kind bij naam en maak oogcontact bij het aanspreken.
- Ik ben duidelijk en consequent in het benoemen van wat niet mag en geef daarbij meteen aan wat wel mag. Mijn huisregeltjes mogen best verschillen van die van de ouders, ik pas ze consequent toe.
- Emoties krijgen de ruimte, ze mogen er best zijn. Ik vervang ze niet door iets comfortabelers met een snoepje, belofte (*straks mag je...*) Verdriet mag uitgehuild worden, boosheid mag uitgeleefd worden (*slaan op een kussen, springen, even stampen, rennen buiten ect...*) Ik benoem de emotie naar het kind toe en geef het daarmee bestaansrecht. Emoties zijn golven die opkomen als vloed en weer wegebben. Ik leid alleen af zodra het kind er in blijft hangen. Ik kan omgaan met mijn eigen emoties, ben me ervan bewust dat mijn eigen (kind)ervaringen van invloed kunnen zijn op hoe ik reageer in bepaalde situaties.
- Ik leer de lichaamstaal van het kind, verbaal is voor het kind vaak nog moeilijk.

Spelen

Dreumesen en peuters hebben een enorme bewegingsenergie die geuit moet worden. Het ene kind heeft dat meer dan het andere (zie bijzondere kinderen)

Ik zorg dat deze energie ruimte krijgt door naar buiten te gaan en door vrije speelruimte op de vloer te hebben. Dreumesen en peuters leren door `naspelen` en ik heb daarvoor geschikte spullen in huis.

Soms geven ouders speelgoed mee.

Eerlijkheid

In hun onderzoek t.a.v. de buitenwereld ontwikkelen dreumesen en peuters een sterk gevoel t.a.v. echtheid. De boodschappen komen eerder via het gevoel dan verbaal binnen. Zodra ik een grens aangeef moet ik daar rustig volkomen achter staan. Twijfel wordt opgevangen, ook irritatie die te maken heeft met wat ik zelf ervaren heb als kind)v. *mocht je zelf vroeger je mening niet zeggen dan kan die oude ervaring pijnlijk aangeraakt worden door een mondig oppaskind*)

Dubbele boodschappen brengen peuters in verwarring. Daar probeer ik zoveel mogelijk attent op te zijn. Mijn taal en lichaamstaal zijn in overeenstemming.

Schoolgaande kinderen A, B

Vanaf een jaar of vier krijgen kinderen wat meer behoefte aan privacy bij het spelen. Een hoekje om zich terug te trekken heb ik voor hen. Daar kunnen ze zonder direct toezicht alleen of met een vriendje spelen. Het is prettig voor ze om ook even met tere bouwwerken buiten het bereik van kleine kinderen te zijn.

Hechting

Ook op deze leeftijd is het belangrijk om 'echt' te zijn. Manipuleren wordt ontmaskerd. Ik ben voorspelbaar en in mijn gedragingen en reacties, consequent en duidelijk met regels. Zo leert het kind mij goed kennen. De dag verloopt volgens een bepaalde structuur, maar minder strak als bij peuters. Schoolkinderen kunnen zich al wat meer op tijd oriënteren in plaats van op de vaste volgorde van gebeurtenissen.

Kinderen die uit school komen hebben hun eigen manier van het 'op school zijn' los te laten en weer 'thuis' te komen. Het ene kind wil vertellen van school, een ander weer niet. Het ene kind wil uitdollen, het andere kind tot rust komen. Ik probeer de kinderen hierin te geven waar ze behoefte aan hebben. Het uitdollen kan vaak al onderweg naar huis, bv door lekker te rennen tot aan de volgende stoeprand.

Een opvangmiddag na school begint met even iets eten en drinken en vooral THUISKOMEN.

Buiten spelen

De wereld van het schoolkind is wat groter dan die van een peuter, ook de stoep buiten het tuinhekje gaat deel uitmaken van het speelterrein. Hierover worden duidelijke afspraken gemaakt. 'Op de stoep blijven' 'tot de hoek van...' Deze afspraken worden duidelijk met de ouders besproken en eventueel ook schriftelijk vastgelegd.

Binnen spelen

Er is speelgoed en knutselmateriaal, afgestemd op de leeftijd en ontwikkeling van het kind.

Dit kan ook door het kind van huis meegenomen worden.

In vooraf overleg met de ouders en mij als gastouder, kan een kind afspraken maken om bij een ander kind te gaan spelen, of een vriendje uitnodigen om te komen spelen.

De vergoeding voor mij als gastouder van de opvang loopt gewoon door.

Kinderen van verschillende leeftijden A

Als ik de kinderen opvang van verschillende leeftijden en uit meerdere gezinnen, dan zijn de ouders daarvan op de hoogte bij de eerste kennismaking.

Dit kan namelijk een andere organisatie, dagindeling geven dan de kinderen thuis gewend zijn.

Ik laat kleine kinderen nooit alleen thuis als ik andere kinderen uit school ophaal, dat kan betekenen dat een baby vier keer op een dag met de kinderwagen mee naar school gaat.

Ik maak heldere afspraken over wat we doen als een kind niet lekker of ziek is.

De ontwikkeling van baby naar schoolkind verloopt geleidelijk, zo ook de begeleiding. Ik observeer de kinderen goed om te zien wat ze nodig hebben.

Komen en gaan

A

Voor een nieuw gastkind komt is er natuurlijk eerst een kennismakingsgesprek met de ouders. Het kind komt mee zodat de ouders kunnen zien of het kind zich thuis voelt en hoe het op mij reageert. Ik wil alles weten wat belangrijk kan zijn voor het zich thuis voelen zoals: slaapritueel, knuffels, eten, huisregels. Dit alles wordt beschreven in het heen en weerschrift wat telkens meegenomen wordt bij de opvang.

Ik bespreek met de ouders in hoeverre in mee kan gaan met de gewoonte en regels van de ouders. Het is voor mij heel belangrijk om de dingen zo te doen, dat ik niet met mezelf of mijn gezin in conflict kom. Ik ben tijdens de kennismaking eerlijk en duidelijk in wat ik wel en niet kan gedurende de opvang. Na de start van de opvang bespreek ik regelmatig met de ouders de gang van zaken over de opvang en bij tijdige melding kan een probleem geen conflict worden. Eerlijkheid en openheid van beide kanten zijn hier heel belangrijk!

Ik wil graag dat de ouders op tijd het kind brengen zodat er geen stress is vanwege het zich haasten. Ouders zeggen duidelijk tegen hun kind dat ze gaan werken, het kind bij mij mag spelen en dat ze hem straks weer komen ophalen. Een knuffel en kus en ik zwaai met het kind de ouder(s) na. Afscheid rekken en schuldig voelen door de ouders maakt afscheid nemen moeilijker voor het kind. Dit heb ik bij de kennismaking met de ouders al besproken.

Als het kind de eerste keren huult is dat heel natuurlijk, dan stel ik het gerust en ga iets leuks doen. Soms komt er pas in een later stadium een periode met moeite met afscheid nemen. Met de juiste aandacht hiervoor van mijn kant en van de ouders, gaat deze periode gewoon weer voorbij. Ouders mogen altijd bellen over hoe het gaat. Ik doe eerlijk verslag.

Zodra het kind opgehaald wordt, kan er bij het kind verwarring ontstaan over wie nu de autoriteit is. Zodra mama of papa er is, heeft zij of hij het weer voor het zeggen, tenzij anders afgesproken. We geven duidelijkheid aan het kind hierover. Ik praat met de ouders de dag door en heb de dingen opgeschreven in het heen en weerschrift wat door de ouders weer meegenomen wordt naar huis.

Ofschoon het meestal tegen etenstijd is voor de ouders en mijn eigen gezin, probeer ik het zo te organiseren dat de stress beperkt wordt. De grotere kinderen mogen even televisie kijken. Net als snoepen, gebeurt tv kijken met mate en met toestemming van de ouders, tenzij anders afgesproken.

Ik zwaai ze uit.....tot de volgende keer!

Ontwikkelingsgebieden

A, B, C, D

Ontwikkeling is iets wat in het eigen tempo en op de eigen manier van het kind plaatsvindt. Tijdens die ontwikkeling kun je wel vaardigheden aanleren waaraan het kind in de specifieke ontwikkelingsfase toe is. Ontwikkeling is een PROCES, hetgeen betekent dat elke stap gemaakt moet worden en elke fase doorleefd.

Er valt weinig te verhaasten (*het overslaan van kruipen, invloed heeft op later het ruimtelijk inzicht*). We kunnen natuurlijk wel de groeiomstandigheden zo gunstig mogelijk maken.

Sociaal-emotionele ontwikkeling A, B, C, D

Een goede basis in de sociaal-emotionele ontwikkeling van kinderen is het ondersteunen in het zelfvertrouwen. Teveel of juist te weinig vragen van kinderen (*dat doe ik wel even...*) probeer ik te voorkomen door goed het kind te observeren. Complimentjes werken alleen stimulerend als ze echt gemeend zijn en niet bedoeld om iets gedaan te krijgen van het kind. Complimenten voor wat het kind kan, laat ik in evenwicht zijn met de complimenten voor wie het kind is. Dit laatste kan een knipoog, een glimlach of een aanraking zijn zonder dat er een prestatie aan vooraf ging.

Bij **baby's** ondersteun ik de sociaal-emotionele ontwikkeling door te communiceren als omschreven in het hoofdstuk Baby's. Rust en regelmaat is belangrijk evenals een emotieschone omgeving. (binnen en buitenwereld is nog één)

Bij **dreumesen en peuters** vindt de sociaal-emotionele ontwikkeling nog met name plaats op emotioneel gebied. De peuter die nog bezig is zijn 'ik' te ontdekken, kan zich nog nauwelijks in de ander inleven. De ontwikkeling van het geweten is nog lang niet zover. Het begeleiden en leren op sociaal gebied gebeurt door voorbeeldgedrag, duidelijke gedragsregels die op het niveau van het kind worden gecommuniceerd (zie ook Taalontwikkeling). Ik benoem emoties en geef ruimte om ze te ervaren. De peuter uit zich nog voornamelijk fysiek omdat hij verbaal nog niet zo ver is qua ontwikkeling. Ik geef de peuter korte woordjes als voorbeeld om zijn grenzen te bewaken (*nee, of stop*) en leer hem spreken in ikvorm (*ik wil dit niet...*) Als iets niet mag leg ik kort uit waarom.

De **kleuter** kan zich al een beetje verplaatsen in het gevoel van een ander kind en sorry zeggen krijgt al een beetje betekenis. Kinderen krijgen bij mij de ruimte om de emotie te ervaren en uiten, voordat ik van ze vraag om erover te praten. Natuurlijk binnen de grenzen... (*boos op de grond stampen kan, iemand schoppen niet*)

Door het gevoel te benoemen geef ik het kind erkenning van boosheid of verdrietig zijn (*ik zie dat je boos bent...*)

Ik leg nog steeds uit waarom iets niet mag, maar luister ook goed naar de mening van het kind, soms kan dat aanleiding zijn om iets te heroverwegen. Ik stel mijzelf namelijk regelmatig de vraag: Waarom doe ik het zo en kan het ook anders?

Conflicten

Ik laat twee kinderen die een conflict hebben proberen het zelf op te lossen zodra ik zeker weet dat ze dat kunnen. Bij kinderen van ongelijke sterkte (fysiek, verbaal, sociale vaardigheid, leeftijd, ontwikkeling) houd ik goed ik de gaten of de oplossing beide kinderen dient, eventueel begeleid ik ze. Ik leer kinderen al vroeg over het begrip 'om de beurt' met iets uitdelen, bal-gooi-spelletjes ect.

Ik maak gebruik van aftelversjes om te bepalen wie begint. Met gezelschapsspelletjes stimuleer ik o.a. goed leren omgaan met winnen en verliezen. (zie ook hoofdstuk over gezelschapsspelletjes)

Mijn eigen emoties

Ik zorg voor een emotieschone omgeving. In het bijzijn van de kinderen heb ik professionaliteit om privé problemen even in de wacht te zetten, geen ruzietelefoongesprekken te voeren, een afspraak voor in de avond te maken met de buurvrouw die met problemen langskomt.

Ik ben niet bang voor heftige emoties van kinderen, ik weet dat het golven zijn die vanzelf weer wegebben. Er is ruimte voor de kinderen om de emoties te uiten. Ik ga niet meteen afleiden, compenseren, onderdrukken enz. Ik laat ze ervaren dat ze veilig bij mij kunnen laten zien wat ze voelen. Emoties zijn menselijk, niet eng. Er komt geen veroordeling, hooguit bied ik ze een manier aan om veilig te uiten.

Taalontwikkeling A, B, C, D

Voor alle leeftijden geldt, dat ik de associatie TAAL-PLEZIERIG-INTERESSANT in stand houd. Begonnen bij de baby met benoemen en keuvelen en geruststellen, zet ik datzelfde voort met duidelijkheid, beslistheid en vriendelijke toon.

De taalontwikkeling gaat hand in hand met de sociaal-emotionele ontwikkeling. Ik streef ernaar om gebruik te maken van de volgende wetenswaardigheden:

Luisteren

- Kinderen hebben de neiging om op trefwoorden met klemtoon te reageren. Ik realiseer me dat en leg de klemtoon bij 'dat MAG niet' liever bij 'dat mag NIET'. Ik kan misverstanden ook voorkomen door de woorden nee of stoppen te gebruiken. Kinderen luisteren graag naar me als ik tegelijkertijd zeg wat wel mag. Keuzemogelijkheden geven in twee dingen die wel mogen, werkt goed om machtsstrijd te voorkomen.
- Peuters hebben een luisterafstand van ongeveer drie meter. Oogcontact, spreken op ooghoogte en even de handjes in mijn handen nemen, helpen een peuter zich te concentreren op wat ik te zeggen heb.
- Peuters hebben nog niet altijd het inzicht dat dezelfde boodschap ook op een ander tijdstip, met een ander kind, in een andere ruimte ook geldt. Het vraagt van mij om een regel steeds te herhalen tot het natuurlijk gedrag geworden is.
- Peuters kunnen vaak nog niets met meerdere opdrachten, één voor één lukt wel.

Ik bouw hierop voort en breid dit uit bij kinderen in de basisschoolleeftijd.

Taal verwerven

Liedjes zingen (ondersteund met gebaren), boekjes voorlezen, korte zinnen, overeenstemming taal en lichaamstaal, vertellen en luisteren, ondersteunen de taalontwikkeling en daar maak ik gebruik van.

Voorbeeldgedrag: ik laat de kinderen horen hoe je vraagt even iets aan te geven, of je er even langs mag, of je iets mag hebben.... (*wellevendheid*) Ik streef ernaar zoveel mogelijk in de ik- vorm te spreken (*ik voel me boos omdat ik dat niet wil, of ik heb er last van, of ik voel me blij*)

Op deze manier komt de boodschap altijd zuiver over, zonder verwijtend te zijn of schuldgevoelens uit te delen. Ik corrigeer verkeerd taalgebruik indirect door iets op de goede manier te herhalen (niet confronterend)

Honderd talen

Kinderen communiceren ook met mij via hun creatieve uitingen, spel, muziek, beweging-dans, lichaamstaal.

Door de kinderen hier in te observeren, naar hen te luisteren, bereid ik mijn communicatie met de kinderen uit en heb ik veel meer, dan alleen woorden, tot mijn beschikking in het contact.

Lichamelijke ontwikkeling

A, B, C, D

Bij kinderen vindt er ontwikkeling plaats op het gebied van grove motoriek, fijne motoriek, zindelijkheid enz.

Het is belangrijk voor mij om goed op de hoogte te zijn van wat het kind aankan en wat niet, wat het kind probeert en wat nog niet.

Met de zindelijkheidsstraining is het belangrijk om af te stemmen met de ouders t.a.v. de begeleiding.

Op het gebied van de grove motoriek weet een kind met zelfvertrouwen meestal zelf goed wat het aankan of niet aankan.

Bij zelfonderschatting zal ik onder druk stimuleren (uitdagende, uitnodigende omgeving)

Bij zelfoverschatting zal ik 'gevaarlijke' dingen beperken (prikkelarme omgeving)

Zodra het kind iets nieuws probeert, kan ik redelijk inschatten of het kind dat aankan. Ik sta er zonder angst naast, om indien nodig in te grijpen, tot ik gezien heb dat het veilig kan.

Het materiaal waar het kind mee bouwt en knutselt, past bij de ontwikkeling/ vaardigheden qua fijne motoriek. Ik frustreer het kind niet met te moeilijk speelgoed.

Belangrijk is bij de lichamelijke ontwikkeling (maar ook bij sociaal-emotionele ontwikkeling) hoe de zintuiglijke ontwikkeling loopt.

Als de baby al proeft, ziet, betast, hoort en ruikt dan vertelt hem dat alles over de omgeving, de eigen beleving ervan en het contact met het eigen lichaam. De baby, later peuter en kleuter krijgt via de zintuigen een idee van de aard der dingen (*zand voelt anders dan tegels, suiker smaakt anders dan zout enz*)

In de zintuiglijke ontwikkeling vindt een enorme reeks experimenten plaats. De zintuigen geven ervaringen die bruikbaar zijn o.a. bij de ontwikkeling van de motoriek. Ook leert een kind over zijn persoonlijke voorkeuren en smaak.

Omdat het zo belangrijk is om contact met het lichaam te blijven behouden, blijft het ervaren belangrijk, ook in de basisschoolleeftijd.

Bijzondere kinderen A, C

Mag het ietsje meer zijn?

Een groot aantal kinderen hebben 'iets' een beetje meer.....

Ik kan mij voorstellen dat een kind waarvan een been wat langer is dan het andere, wat meer moeite heeft met evenwicht.

Dat geldt ook op andere gebieden dan het lichamelijke. Het is wat minder zichtbaar of herkenbaar en is niet zomaar op te lossen.

Bijzondere kinderen kunnen iets meer of juist minder hebben op gebied van:

- Temperament
- Emoties
- Uitbundigheid
- Impulsiviteit
- Ingetogenheid
- Bewegingsenergie
- Ervaringen´
- Verbaal talent
- Durf
- Chaos
- Structuur
- Omgaan met verandering
- Concentratie, spanningsboog
- Behoeftte aan gezelschap/ alleen zijn´
- Prikkelbehoefte´
- Rust/onrust, drukte
- Omgaan met meerdere opdrachten tegelijk
- Creatief talent
- Muzikaal talent
- Sociaal talent
- Gevoeligheid
- Denkvermogen
- Lichaamsbesef, (on)handigheid, ruimtelijk inzicht en nog veel meer

Wat dat dan ook moge zijn, hoe met het ook noemt (bv ADHD), *ALLE* kinderen die wat moeite hebben, omdat ze ergens wat meer of minder van hebben, hebben daar bij vaste grond onder hun voeten. Nog meer dan het gemiddelde kind, dat overigens niet bestaat!!!!

Duidelijkheid, echtheid, structuur, voorspelbaarheid, stabiliteit, acceptatie, warmte/waardering voor wie het kind is onder het gedrag.

Een kind **heeft** een gedrag, een kind **is geen** gedrag.

Een kind bevestigen door het verantwoordelijkheden te geven die het kind aankan, ondersteunt de ontwikkeling van het zelfvertrouwen.

Als gastouder kijk ik eerlijk naar mijn eigen kwaliteiten op het gebied waarin ik het kind ga ondersteunen, voor ik besluit voor een bijzonder kind te gaan zorgen.

Ik blijf dit doen gedurende de opvangperiode en geef eerlijk aan of ik inderdaad dit kind kan bieden wat het nodig heeft.

Afspraken met ouders over de volgende onderwerpen:

- m.b.t. (buiten) spelen/grenzen, vriendjes, ziek zijn, organisatie rond halen en brengen van en naar school, en bij het brengen en halen bij de gastouder.
- over wennen, afscheid nemen, tv kijken, aan tafel eten, snoepen/ voeding, slapen, bidden enz.
- straffen / belonen, grenzen
- alles wat verder ter sprake komt

Advies:

Deze afspraken kunnen in het heen en weerschrift of in een ander schrift / multomap e.d. opgeschreven worden.

Bij mondelinge afspraken kunnen er conflicten ontstaan over wie wat gezegd heeft.

Ouders en gastouder zijn zelf verantwoordelijk voor de gemaakte afspraken die niet terug te vinden zijn in het pedagogisch beleidsplan.

Dit pedagogisch werkplan is gemaakt als naslagwerk voor gastouders en waar je als gastouder bij twijfel, gebruik van kunt maken. Dit is een aanvulling op het pedagogisch beleidsplan.